

Diada de Catalunya Nord.

 Manifestació Perpinyà 7 de novembre de 2015

Diada de Catalunya Nord.

Ja hi tornem a ser. Un altre 7 de novembre. Sembla molt fàcil, molt evident, dit així. Però la referencialitat que ha pres aquesta data a Catalunya Nord, i la resta de Països Catalans és tota una fita, en els moments que corren. Un èxit dels anys passats de militància, una mostra que és possible sortir al carrer per parlar de catalanitat, per visualitzar, simplement, Catalunya Nord. Una fita, perquè segurament l'eufòria dels 11 de setembre desborda fronteres, però no s'acaba de contagiar. Alguns cops, al contrari, ens invisibilitza un poc més als que sortim de la norma autonòmica.

Però una fita, també, perquè aquesta no és la primera manifestació de l'any que parla de catalanitat, de país, de territori, després de la massiva convocatòria del passat 10 de setembre. Ja fa mesos que l'actualitat estatal, i la reforma regional francesa conseqüent omplen portades i remouen consciències. Què hem de fer, com hem de reaccionar, front a la no presència del territori català en el nom de la nova regió i la recentralització que la reforma implica? I a aquest dubte, la resposta ha estat força unànime. Fins i tot els que no eren partidaris, en un primer temps, del terme País Català, s'indignaven amb el simple «Occitanie».

Però sense cap mena de dubte, cal anar més enllà del nom, que no fa la cosa. I no hem d'errar en l'enemic. Occitània no és l'enemic, però alguns l'han triat com a tal. Perquè és fàcil, desconegut i fràgil. Perquè és més fàcil construir-se per oposició a qui no te contestarà, que no enfrontar-se a la totpoderosa República francesa. Ni nosaltres, ni els occitans hem pogut escollir la reforma territorial. Entrar en aquesta dualitat és caure en el joc del poder.

I el que volem nosaltres és canviar el lloc del poder. Apropar-lo. Donar-li sentit. Per la llengua i la cultura catalanes, però també perquè sols unes institucions de proximitat poden intentar respondre millor a les necessitats dels que vivim en aquest territori. I en aquest sentit, enguany la Federació i el col·lectiu SEM han tingut molt clar que calia unir forces. Perquè sem Catalunya Nord, sem un país català i volem decidir.